



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 302

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 noiembrie 1997

#### SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
<b>DECRETE</b>			
552. — Decret privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”.....	1	Decizia nr. 236 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 <sup>1</sup> , ale art. 330 <sup>2</sup> , ale art. 330 <sup>3</sup> și ale art. 330 <sup>4</sup> din Codul de procedură civilă.....	5
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>			
Decizia nr. 191 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 <sup>1</sup> , ale art. 330 <sup>2</sup> , ale art. 330 <sup>3</sup> și ale art. 330 <sup>4</sup> din Codul de procedură civilă.....	2	Decizia nr. 248 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 <sup>1</sup> , ale art. 330 <sup>3</sup> și ale art. 330 <sup>4</sup> din Codul de procedură civilă.....	6-7
Decizia nr. 208 din 5 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 <sup>1</sup> din Codul de procedură civilă.....	3	<b>ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>	
Decizia nr. 233 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 <sup>1</sup> și ale art. 330 <sup>2</sup> din Codul de procedură civilă.....	4	69. — Ordonanță de urgență privind acordarea unui ajutor pentru plata cheltuielilor suplimentare, determinate de creșterea consumului de energie termică în lunile sezonului rece și de majorarea prețului acestuia, pentru unele categorii ale populației, precum și modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/1997.....	7-8

## DECRETE

### PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

#### DECRET

#### privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”

În temeiul art. 94 lit. a) din Constituția României și al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

#### Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru serviciile militare aduse statului român în timpul celui de-al doilea război mondial, se conferă medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945” unor veterani de război din județul Iași, prevăzuți în anexa\*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU  
VICTOR CIORBEA

București, 22 octombrie 1997.  
Nr. 552.

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 191\*)**

din 4 iunie 1997

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330<sup>1</sup>, ale art. 330<sup>2</sup>, ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte  
Florin Bucur Vasilescu — judecător  
Romul Petru Vonica — judecător  
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.472/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamantii Voinea Constantin și Voinea Maria.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește art. 330 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate, permițând „promovarea recursului în anulare fără termen, oricând, încalcă, pe de o parte, prevederile Constituției și, pe de altă parte, ordinea de drept”.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330<sup>2</sup>, art. 330<sup>3</sup> și a art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

**CURTEA**

În numele legii

**DECIDE:**

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Voinea Constantin și Voinea Maria în Dosarul nr. 3.472/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330<sup>2</sup> alin. 2, ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330<sup>1</sup> și ale art. 330<sup>2</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

**prof. univ. dr. Nicolae Popa**

22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330<sup>2</sup> alin. 2, ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330<sup>2</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Constituție și ale art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330<sup>2</sup> alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330<sup>2</sup> alin. 2, ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile care formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare poate fi declarat de către Ministerul Public numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,  
**Doina Suliman**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 208\*)  
din 5 iunie 1997privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte  
Romul Petru Vonica — judecător  
Victor Dan Zlătescu — judecător  
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.254/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Rafael Maria Manuela.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, prin faptul că permit declararea recursului în anulare de către procurorul general oricând, contravin principiilor generale de drept care se desprind din spiritul Constituției [art. 1, care definește statul român ca stat de drept, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legilor] și dispozițiilor art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, care impune rezolvarea litigiilor într-un termen rezonabil.

Exprimându-și opinia, Curtea Supremă de Justiție apreciază că excepția este neîntemeiată, textul fiind constituțional.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

## CURTEA

În numele legii

## DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, invocată de Rafael Maria Manuela în Dosarul nr. 3.254/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 5 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

**dr. Lucian Stângu**

Prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, care formează obiectul excepției de neconstituționalitate, au fost modificate în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat de procurorul general oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea a rămas irevocabilă pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă. Astfel motivul de neconstituționalitate nu mai poate fi reținut, excepția privind textul de lege atacat fiind în prezent lipsită de obiect. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, nu contravin principiilor statului de drept prevăzute în Constituție, întrucât calea de atac a recursului în anulare este prevăzută de lege. Or, în conformitate cu art. 128 din Constituție, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita împotriva hotărârilor judecătorești căile de atac, în condițiile prevăzute de lege.

Textul atacat nu contravine nici dispozițiilor art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, întrucât termenul pentru declararea recursului în anulare este un termen rezonabil în sensul acestei convenții.

Dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă nu sunt contrare nici art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională statuând, prin Decizia nr. 96/1996, că dispozițiile acestui text de lege se aplică numai hotărârilor pronunțate după 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993, prin care s-au introdus în Codul de procedură civilă dispozițiile art. 330<sup>1</sup>.

Magistrat-asistent,  
**Florentina Geangu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 233

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330<sup>1</sup> și ale art. 330<sup>2</sup>  
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte  
Costică Bulai — judecător  
Florin Bucur Vasilescu — judecător  
Romul Petru Vonica — judecător  
Victor Dan Zlătescu — judecător  
Raul Petrescu — procuror  
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Oprescu Mihaela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997\*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 11 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, a art. 330<sup>1</sup> și a art. 330<sup>2</sup> din Codul de procedură civilă, ridicată de Oprescu Mihaela.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330<sup>1</sup> și ale art. 330<sup>2</sup> din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 și ale art. 330<sup>2</sup> alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330<sup>2</sup> alin. 1 din același cod sunt neconstituționale. Cu privire la dispozițiile art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, s-a reținut că, urmare modificării acestui text prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Oprescu Mihaela, pentru următoarele motive: necitarea părții la judecata în fond; nemotivarea deciziei atacate prin limitarea la trimiteri la practica jurisdicțională a Curții.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA

În numele legii

## DECIDE:

Respinge recursul declarat de Oprescu Mihaela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**prof. univ. dr. IOAN MURARU**

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere până la pronunțare.

## CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, ale art. 330<sup>1</sup> și ale art. 330<sup>2</sup> din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul motiv de recurs, prin care se solicită casarea Deciziei Curții nr. 40 din 27 februarie 1997, deoarece părțile nu au fost citate la judecata în fond, este neîntemeiat și urmează a fi respins. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se astfel posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Nici motivul de recurs, privind nemotivarea deciziei de fond, ci trimiterea la decizii anterioare ale Curții, nu este întemeiat. Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 7 august 1992, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi constituțională într-o cauză și neconstituțională în altă cauză cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile sau principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330, art. 330<sup>1</sup> și a art. 330<sup>2</sup> din Codul de procedură civilă nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Magistrat-asistent,  
**Gabriela Dragomirescu**

\*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 27 iunie 1997.

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236  
din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330<sup>1</sup>, ale art. 330<sup>2</sup>,  
ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte  
Costică Bulai — judecător  
Florin Bucur Vasilescu — judecător  
Romul Petru Vonica — judecător  
Victor Dan Zlătescu — judecător  
Raul Petrescu — procuror  
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popescu Teodora împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997\*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17 iunie 1997.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 15 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330<sup>1</sup> și ale art. 330<sup>2</sup>, art. 330<sup>3</sup> și a art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Teodora.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>2</sup>, art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996 prin care s-a statuat că prevederile art. 330, ale art. 330<sup>2</sup> alin. 2, ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330<sup>2</sup> alin. 1 din cod sunt neconstituționale. Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 330<sup>1</sup> din Codul

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA

În numele legii

## DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu Teodora împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**prof. univ. dr. IOAN MURARU**

de procedură civilă, s-a reținut că aceasta este lipsită de obiect ca urmare a modificării acestui text prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Popescu Teodora, cu motivarea că aceasta este netemeinică și nelegală pentru argumentele dezvoltate în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cât și pentru motive ce vor fi depuse în termen util la dosar.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere până la pronunțare.

## CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>2</sup>, art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin recursul declarat, Popescu Teodora arată că își menține argumentele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, fără a formula vreo critică împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997, contrar prevederilor art. 304 din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța soluția de respingere ca vădit nefondată a excepției de neconstituționalitate a art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Teodora, Curtea a analizat motivele invocate în susținerea acesteia, astfel că reiterarea lor în recurs nu se justifică.

Recurenta nu a depus, așa cum face mențiune în cererea de recurs, motive suplimentare în susținerea acestuia și, în consecință, recursul declarat de Popescu Teodora împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 urmează a fi respins.

Magistrat-asistent,  
**Gabriela Dragomirescu**

\*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 27 iunie 1997.

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 248

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330<sup>1</sup>, ale art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup>  
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte  
Costică Bulai — judecător  
Florin Bucur Vasilescu — judecător  
Romul Petru Vonica — judecător  
Victor Dan Zlătescu — judecător  
Raul Petrescu — procuror  
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popescu Octavian, Popescu Mirela și Popescu Codru-Dragomir împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997\*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>3</sup> și a art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Octavian, Popescu Mirela și Popescu Codru-Dragomir.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330<sup>3</sup> din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 330<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, s-a reținut că aceasta este lipsită de obiect ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Popescu Octavian, Popescu Mirela și Popescu Codru-Dragomir, pentru următoarele motive: Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost pronunțată fără citarea părților; dispozițiile art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă și cele ale art. 24 din Legea nr. 112/1995 sunt vădit neconstituționale, deoarece încalcă principiul egalității armelor, în sensul că dreptul de a introduce recurs în anulare este rezervat numai procurorului general, „nefiind la îndemâna celorlalți cetățeni”, iar exercițiul acestui drept „lasă un evident aspect de subiectivism, concretizat în ultima perioadă prin promovarea acestui recurs la cererea chiriașilor”, și motivele prevăzute de lege pentru declararea recursului în anulare „se regăsesc la alte căi de atac ce sunt la dispoziția părților”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere până la pronunțare.

## CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330<sup>1</sup> și ale art. 330<sup>3</sup> din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul motiv de recurs, referitor la necitarea părților la judecata în fond, este neîntemeiat și urmează a fi respins. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului, care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se în felul acesta posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs nu este întemeiat și urmează a fi respins.

Recurenții susțin că dispozițiile art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>3</sup> și ale art. 330<sup>4</sup> din Codul de procedură civilă încalcă principiul egalității armelor, iar exercitarea căii de atac a recursului în anulare numai de către procurorul general, nu și de către ceilalți cetățeni, creează posibilități de subiectivism.

Se susține și că motivele prevăzute de lege pentru declararea recursului în anulare se regăsesc la alte căi de atac ce sunt la dispoziția tuturor părților.

Se observă că argumentele formulate în demonstrarea neconstituționalității textelor menționate privesc, în realitate, dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, care reglementează dreptul procurorului general de a declara recurs în anulare. Or, Curtea, prin Încheierea de sesizare din 14 ianuarie 1997, a fost investită cu excepția de neconstituționalitate a art. 330<sup>1</sup>, art. 330<sup>3</sup> și a art. 330<sup>4</sup> din cod. Rezultă că excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă și cea privind dispozițiile art. 24 din Legea nr. 112/1995 sunt ridicate pentru prima dată în fața Curții, în recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul cărora, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbateri contradictorii, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este

\*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din

admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în

situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu Octavian, Popescu Mirela și Popescu Codru-Dragomir împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**prof. univ. dr. IOAN MURARU**

Magistrat-asistent,  
**Gabriela Dragomirescu**

## ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

### ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind acordarea unui ajutor pentru plata cheltuielilor suplimentare, determinate de creșterea consumului de energie termică în lunile sezonului rece și de majorarea prețului acesteia, pentru unele categorii ale populației, precum și modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/1997**

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

**Guvernul României** emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — (1) În vederea sprijinirii familiilor cu venituri relativ reduse, pentru suportarea cheltuielilor suplimentare, determinate de creșterea consumului de energie termică în perioada 1 noiembrie 1997 — 31 martie 1998 și de majorarea prețului acesteia, se acordă acestora un ajutor bănesc lunar.

(2) Ajutorul bănesc prevăzut la alin. (1) se acordă familiilor, inclusiv celor formate dintr-o singură persoană, numai pentru locuința de domiciliu a acestora.

(3) Prin *familie*, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege soțul, soția și alte persoane care au același domiciliu, precum și persoanele singure.

Art. 2. — (1) Ajutorul lunar se acordă în funcție de venitul net mediu pe membru de familie, astfel:

a) familiilor al căror venit net mediu lunar pe membru de familie se situează până la 275.000 lei:

— pentru creșterea cantităților de energie termică în sezonul rece, pentru familiile ale căror locuințe sunt racordate la termoficare 70.000 lei

— pentru majorarea prețului, de la 1 noiembrie 1997, la energia termică livrată populației, pentru familiile ale căror locuințe sunt racordate la termoficare 40.000 lei

b) familiilor al căror venit net mediu lunar pe membru de familie se situează între 275.001 lei și 550.000 lei:

— pentru majorarea prețului, de la 1 noiembrie 1997, la energia termică livrată populației, pentru familiile ale căror locuințe sunt racordate la termoficare 40.000 lei.

(2) Limitele veniturilor pentru acordarea ajutoarelor bănești prevăzute la alin. (1) se indexează o dată cu veniturile populației, iar cuantumul ajutorului bănesc se modifică în funcție de evoluția prețului energiei termice, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 3. — Titularul ajutorului bănesc este proprietarul locuinței sau titularul contractului de închiriere a acesteia, ori alt membru de familie, major și legal împuternicit de către proprietarul locuinței sau de titularul contractului de închiriere.

Art. 4. — (1) Acordarea ajutoarelor bănești prevăzute la art. 2 alin. (1) se face la cererea titularului, pe baza declarației date pe propria răspundere în fiecare lună, și se acordă în lunile în care sunt îndeplinite condițiile stabilite de lege.

(2) Cererile de acordare a ajutoarelor lunare se depun și se înregistrează la primăria localității sau a sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială se află locuința de domiciliu.

(3) Depunerea cererilor se va face individual sau prin asociațiile de locatari, până la data de 25 a fiecărei luni, pe baza veniturilor din luna precedentă celei pentru care se acordă ajutorul bănesc.

Art. 5. — Ajutorul bănesc lunar, acordat potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, nu constituie venit impozabil și nu se ia în calcul la stabilirea altor drepturi și obligații prevăzute de normele legale în vigoare.

Art. 6. — (1) Primăriile verifică veridicitatea documentelor depuse și eliberează lunar, direct sau prin unități autorizate, până la data de 5 a lunii următoare, câte un tichet de acord pentru fiecare familie îndepărtată

(2) Tichetele sunt documente cu valoare, cu regim special, și se utilizează la plata energiei termice la administrația asociațiilor de locatari sau la furnizorii autorizați de energie termică, după caz.

(3) Administrațiile asociațiilor de locatari utilizează, la achitarea facturilor de energie termică, pe lângă sumele încasate de la locatari, și tichetele valorice depuse de către cei îndreptățiți.

Art. 7. — (1) Furnizorii de energie termică vor primi de la primăriile în a căror rază teritorială își au domiciliul beneficiarii de tichete contravaloarea acestora, care se acoperă pe seama transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale, pentru protecția socială a populației.

(2) În anul 1997, sumele necesare pentru decontarea tichetelor valorice se asigură în cadrul transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale, pentru asigurarea protecției sociale a populației, aprobate prin bugetul de stat pe anul 1997.

(3) Se autorizează Ministerul Finanțelor să redistribuie transferurile menționate la alin. (2) între județe și municipiului București, inclusiv pentru tipărirea tichetelor valorice, în funcție de necesități, la propunerea consiliilor județene și a Consiliului General al Municipiului București, precum și a direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat, după consultarea primarilor și a reprezentanților consiliilor locale.

Art. 8. — (1) Elementele care stau la baza stabilirii venitului net mediu pe membru de familie sunt cele prevăzute la art. 6 din Legea nr. 67/1995 privind ajutorul social. Modelul-tip al cererii titularului ajutorului bănesc, modelul tichetelor valorice, precum și regimul utilizării acestora se vor reglementa prin norme metodologice aprobate de Guvern până la data de 10 noiembrie 1997, pe baza propunerilor Ministerului Finanțelor și ale Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Tipărirea tichetelor se va asigura de către Ministerul Finanțelor, prin Regia Autonomă „Imprimeria Națională”.

Art. 9. — (1) Declararea unui număr mai mare de membri de familie sau a unor venituri mai mici decât cele reale, în scopul vădit de a obține foloase materiale necuvenite, constituie infracțiune de fals, uz de fals și înșelăciune, după caz, și se pedepsește potrivit dispozițiilor Codului penal. Tentativa se pedepsește.

(2) Încălcarea celorlalte dispoziții prevăzute la art. 1—8 din prezenta ordonanță de urgență constituie contravenție, dacă fapta nu este săvârșită în astfel de condiții încât să

fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 1 milion lei la 10 milioane lei.

(3) Contravențiile se constată și se sancționează de către persoanele împuternicite în acest scop de către Ministerul Finanțelor și Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Art. 10. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/1997 privind produsele și serviciile regiilor autonome, ale activităților cu caracter de monopol natural, precum și ale activităților economice supuse unui regim special pentru care prețurile și tarifele se vor stabili cu avizul Oficiului Concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 27 februarie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 69/1997, se modifică și se completează după cum urmează:

**1. Articolul 3 se modifică și se completează, având următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 2 alin. (2), (3) și (4) constituie contravenție, dacă fapta nu este săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 1 milion lei la 25 milioane lei. Sumele încasate necuvenit ca urmare a săvârșirii contravenției se confiscă, iar prețurile și tarifele practicate greșit se corectează.

(2) Aplicarea sancțiunilor pentru faptele de încălcare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei. Constatarea contravențiilor se face în același termen.

(3) În cazul confiscării sumelor încasate necuvenit, se aplică dispozițiile art. 15 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 12/1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 65/1994.

(4) Contravențiile se constată și se sancționează de către persoanele împuternicite în acest scop de către Oficiul Concurenței, care vor aplica amenda și vor dispune vârsarea la bugetul de stat a sumelor încasate necuvenit ca urmare a săvârșirii contravenției.

(5) Împotriva procesului-verbal de constatare și de aplicare a sancțiunilor dispuse se poate face plângere în condițiile prevăzute la art. 31 din Legea nr. 32/1968, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 12/1994.”

**2. Poziția „Masă lemnoasă pe picior” din anexă se elimină.**

PRIM-MINISTRU  
**VICTOR CIORBEA**

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,  
**Mircea Ciumara**

Ministru de stat, ministrul industriei și comerțului,  
**Călin Popescu-Tăriceanu**

p. Ministrul muncii și protecției sociale,  
**Norica Nicolai,**  
secretar de stat

p. Ministru delegat pe lângă primul-ministru pentru  
coordonarea Secretariatului General al Guvernului și a  
Departamentului pentru Administrație Publică Locală,  
**Radu Stroe**

Oficiul Concurenței  
**Constantin Prigoreanu,**  
subsecretar de stat

București, 1 noiembrie 1997.  
Nr. 69.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,  
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,  
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.